

РЕШЕНИЕ

№ 5169

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6454** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Ал А. А. М. Н., [дата на раждане] в [населено място], Й., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Й., с адрес [населено място], [улица], ет.6, ап.35, срещу Решение № 1687 от 30.06.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен поради неправилно приложение на чл.8 и чл.9 ЗУБ. Поддържа се наличие на реална заплаха за живота и сигурността на кандидата и неговото семейство в страната по произход Й., вкл. наличие на основанията по чл.9, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ при евентуално завръщане там. Цитира информация относно страната на произход във връзка с тълкуването, дадено от Съда на Европейският съюз (СЕС) в решение по дело С-285/12 D. и дело С-465/2007. Оспорва извода на административния орган, че С. А. би могла да бъде за кандидата трета сигурна страна. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът председател на ДАБ оспорва жалбата чрез юрк. Р..

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа

страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № РД-09-1759 от 03.10.2019 г. до Държавната агенция за бежанците Ал А. А. М. Н. е поискал предоставяне на международна закрила. Производството е образувано с регистрирането на кандидата с регистрационен лист № УП-20351 от 27.07.2015 г.

На проведеното на 10.10.2019 г. интервю кандидатът заявил, че мюсюлманин-сунит и не е имал религиозни или етнически проблеми в страната на произход. Не е членувал в политическа партия, не е имал отношения с армия или полиция в страната на произход. Не е арестуван и осъждан, срещу него не е упражнявано насилие.

Последно напуснал Й. в началото на 2012 г. легално, с кола за С. А., където работел от 1996 г. През м.август 2016 г., с шенгенска виза заедно със семейството си, като туристи, обиколили много европейски държави. През 2017 г. пристигнали като туристи в България. Основал фирма, купил жилище в [населено място] и получил пребиваване от бъргарските власти. Междувременно в С. А. не му подновили работния договор, респ. не му продължили пребиваването. Същото се случило и със семейството му – съпруга и шест деца. Тогава заминали за Турция, където пребивавали с туристическа виза. Заради проблеми със съдружниците, решил да пробада своя дял от фирмата. Отказал се от пребиваването, за да се регистрира в ДАБ и да доведе семейството си в България. Окончателно останал в България от 16-17.09.2019 г., докато семейството му било в [населено място], Турция.

Страхувал се да се върне в Й., тъй като родният му [населено място] бил под властта на хутите, които направили преврат срещу законното правителство и можели да убият всеки човек на улицата, вкл. него, тъй като бил от племе, което произхожда от район, контролиран от правителството. Х., които са шиити, извършвали много убийства на сунити в Й.. Всеки, който е бил в С. А., се възприема като враг на хутите, защото тази страна оглавява коалицията срещу тях. Заявява нежелание да се върне в Й., тъй като там няма никого (родителите му са починали) и там всеки ден имало конфликти. Опасява се, че ако се завърне в Сана, ще бъде преследван като сунит и като човек от Ю., който е работил в С. А.. Страхува се за момчетата си, които ако се завърнат в Й., могат да бъдат взети насила от хутите като войници. Заявява желание да се събере със семейството си, тъй като им изтичал срока за пребиваване в Турция.

На второ интервю от 20.12.2019 г. потвърждава причините за нежеланието си да се завърне в Й.. До преди една година бил много добре в С. А., работел и имал право на пребиваване. Не мислел да подава молба за закрила, защото очаквал войната да свърши, но тя нямала край, а ставало все по-лошо. На много негови познати от С. А. при завръщането им в Й., хутите били взели децата. След като не подновили работния му договор в С. А., загубил пребиваването си там. Тогава заминали за Турция, тъй като нито можел да остане в С. А., нито да се върне в Й..

Според писмо рег. № М-14304 от 26.10.2019 г. на директора на Специализирана Дирекция „М“ – ДАНС агенцията не възразява на кандидата да бъде предоставена закрила, ако отговаря на условията по ЗУБ.

Постановено е оспореното Решение № 1687 от 30.06.2020 г., с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила. След като е обсъдил фактите от бежанската история на кандидата, свързани с неговото лично положение и данните за страната на произход, административният орган е приел, че не е налице преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ. Изтъкнатите от кандидата опасения за живота

му при евентуално връщане в Й. са приети за субективни и плод на догадки и предположения, които не се подкрепят от информацията за страната на произход. Съобразено е, че кандидатът е имал почти три години да подаде молба за закрила по ЗУБ, вместо което е предпочел да започне бизнес в България. Преди това бил пътувал в множество европейски държави, където не бил подал молба за закрила – очевидно поради липса на опасения от преследване. Това е мотивирало органа да приеме молителя за икономически мигрант, който търси да се установи в страна с по-висок стандарт на живот. По-нататък в решението се приема, че не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Обсъдени са разширенията, дадени в решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело С-465/2007 относно тълкуването на чл.15, б. "в" от Директива 2004/1983/ЕО, във връзка с приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, но е прието, че ситуацията в Й. не позволява да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие по отношение на цивилни лица. В допълнение е посочено, че по силата на чл.9, ал.5 ЗУБ е налице сигурна част от страната по произход, контролирана от правителството, до която кандидатът може сигурно и спокойно да пътува и да получи достъп. На последно място, лицето можело да продължи да живее в страната на пребиваване С. А. поради легалната възможност да продължи престоя си там срещу 12 000 долара годишно, което кандидатът приел за икономически необосновано. В заключение е прието, че за кандидата не е налице основание да се приеме, че единствено поради присъствието си в страната по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на на 03.07.2020 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 06.07.2020, т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.87 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по чл.75, ал.1, вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ, в установената форма и без допуснати съществени процесуални нарушения. Производство по чл.68, ал.1, т.1 ЗУБ е образувано във връзка с подадена от чужденеца първа молба за закрила рег. № РД-09-1759 от 03.10.2019 г. На проведените две интервюта на кандидата е предоставена възможност за посочване на причините, поради които не желае да се завърне в страната си на произход, като изложените факти от бежанската история са последователни и безпротиворечиви. Въз основа на посоченото от него, че не е имал религиозни или етнически проблеми в Й., не е членувал в политическа партия, не е имал отношения с армия или полиция в страната на произход, не е арестуван, нито осъждан и лично срещу него не е упражнявано насилие, правилно и обосновано решаващият орган е приел, че по отношение на Ал А. М. Н. не се установяват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, не са извършени конкретни, лични действия на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ и неизчерпателното изброяване по чл.8, ал.5 ЗУБ, както и

лична опасност кандидатът да бъде изложен на тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция съгласно чл.9, ал.1, т.1 ЗУБ. Жалбата в тази ѝ част следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Решението е незаконосъобразно в частта относно липсата на основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ. Според информация в справка рег. № МД-176/17.03.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ през 2014 г. силите Хути, в съюз със силите, лоялни към бившия президент А. А. С., са окупирали столицата Сана, запалвайки граждански конфликт между силите Хути и правителството на Република Й. (R.). Организацията за политически сигурност (P.) и Националното бюро за сигурност (NSB) попаднали под контрола на хутите през 2014 г. Хути контролират по-голяма част от апарата за национална сигурност в участъци на север и някои бивши национални институции. Съперничейщи си племенни, партийни и сектантски влияния допълнително отслабват авторитета на R.. След като силите Хути са започнали офанзива в Ю. Й. и са влезли в А. през 2019 г. бившият вицепрезидент А. Р. М. Х. е избягал в С. А., която сформирала военна коалиция и операция „Решителна буля“ от името на R.. Преговорите за мир в К. между Хути и R. през 2016 г. са приключили неубедително, а през 2017 г. хутите убиват бившият президент А. А. С., след като той публично се е отделил от тях и е приветствал сътрудничество с коалицията. През декември 2018 г. преките преговори между R. и Хути под надзора на ООН и Ш. водят до споразумение за прекратяване на огъня, което не е приложено ефективно. Военните действия, включително удари с дроне от Хути и коалиционните авиационни удари са продължили през цялата година. Съществени въпроси, свързани с правата на човека, включват: незаконни и произволни убийства, принудителни изчезвания, изтезания, произволен арест и задържане, всеобхватна корупция, набиране и използване на деца войници, повсеместна злоупотреба с мигрантни. R. е предприело стъпки за разследване, преследване и наказание на длъжностни лица, които са извършили нарушения на правата на човека но с ограничен капацитет поради продължаващата гражданска война, заради която правителството упражнява ограничени правомощия. Въздушните удари на коалицията, водена от С. А., са довели до жертви на цивилни лица и щети за инфраструктурата. Й. няма функциониращо централно правителство и всички държавни институции, които продължават да действат, се контролират от неизбрани служители и въоръжени групировки. Бунтовниците Хути контролират голяма част от бюрокрацията и свързаните с държавата фактически власти и осъществяват контрол над части от Й. и през 2019 г., докато международно признатото правителство, подкрепено от С. А. и О. арабски емирства, се намира във временната столица А.. Групата е разширила контрола си върху институции в северните райони, вкл. министерство на вътрешните работи в Сана. Възможността на йеменците да пътуват вътре и извън страната е ограничена от страните в конфликта. В справката се сочи, че летището в Сана е отворено само за хуманитарни и военни полети и тези със специално разрешение.

В С. А. правителството на Х. в Й. и южните сепаратисти от Южния преходен съвет на 05.11.2019 г. са подписали т.нар. „Р. споразумение“ в опит да прекратят борбата за власт на юг. От август 2019 г. борбата за власт в южната част на страната се е превърнала в нова фронтова линия в многостранния конфликт в Й.. Про-хутските сили са започнали копаене на окопи в Х., за да се подготвят за засилване на атаките срещу тях след „Р. споразумение“. Те са взривили един от най-големите

стратегически мостове по пътя между А. и Сана, за да предотвратят преминаване на про-хадийски подкрепления. Тези ходове показват, че хутите се подготвят за големи сблъсъци. Правителството на Й. е обвинило бунтовниците Хути в обстрела на централата на Международния комитет на Ч. кръст на 21.02.2020 г. Силите Хути са продължили офанзивите си в направление Ал Я., постигайки големи териториални придобивки, което е предизвикало разселване на десетки хиляди хора. Коалицията, ръководена от С. А., е предприела най-малко 200 въздушни удара през първата седмица на март 2020 г. С отложеното прилагане на „Р. споразумение“ ситуацията със сигурността в Ю. Й. бързо се е влошила.

Според справка рег. № МД-397/28.06.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ въпреки, че Ал-К. на Арабския полуостров (А.) и Ислямска държава (И.) – Й. са били силно редуцирани през последните години, двете групи продължават да се възползват от продължаващия конфликт с хутите, успешно се внедряват сред елементи на антихутската коалиция и експлоатират вакуума на сигурността в големи части на страната. В Й. количеството на сблъсъците нараства спрямо миналите седмици, тъй като антихутските и хутски сили провеждат офанзивни в губернаторствата Ал Х., М., Ал Дали и Т.. Ръководената от С. А. коалиция поддържа засилена кампания за нанасяне на въздушни удари през отчетния период, като се е насочвала предимно към активни фронтови линии в допълнение към ударите в губернаторствата Хаджа, С. и Сана. Атаките срещу цивилни лица са се увеличили, като са били регистрирани редица снайперистки атаки от страна на Х. в губернаторствата Ал Х., Ал Дали и Т.. Балистична ракета на Хути е била насочена към жилищен квартал в [населено място]. В А. убийствата продължават непрекъснато, подчертани от убийството на полицейски служител в Дар С. от неизвестни сили. Съобщава се, че Хути и происламистки сили са отвлекли няколко цивилни в губернаторствата Д. и Ш.. В губернаторството Х. са отвлечени двама изследователи от У.. За втора седмица Ислямистка държава е декларира операция в губернаторството на Ал Б. срещу силите Хути.

Изложените данни се потвърждават от публично достъпна информация на сайта eoi.net - A. report on trafficking in persons - Доклад за трафика на хора: Й. за периода от април 2019 г. до март 2020 г. източник U. – US D. of S.: НПО съобщават, че уязвимото население в Й. е изложено на повишен риск от трафик на хора поради мащабно насилие, предизвикано от продължителен въоръжен конфликт, граждански вълнения и беззаконие и влошаване на икономическите условия. Правителството не е в състояние да проведе разследвания, съдебни преследвания или присъди на държавни служители, съучастници в престъпления за трафик, въпреки съобщенията за служители, за които се твърди, че са ангажирани с трафик, включително вербуването и използването на деца войници от въоръжените сили на правителството на Република Й.. През отчетния период, както правителствените сили, така и силите на милицията продължиха да набират незаконно и да използват деца войници. След ескалацията на въоръжения конфликт през март 2015 г. правозащитни организации съобщиха, че всички страни в конфликта продължават незаконното набиране и използване на деца войници. Поради разширяването на военната активност от правителствени и хутийски сили, племенни и коалиционни милиции и Ал-К. на Арабския полуостров през годината, вербуването, обучението и мобилизирането на деца като участници в конфликта от неправителствени сили продължава. Според доклад на Експертна група на ООН за 2019 г. всички страни в конфликта са използвали деца войници под 18

години, включително някои под 15 години. Както се съобщава през последните пет години, трафикантите на хора експлоатират местни и чуждестранни жертви в Й., а трафикантите експлоатират жертви от Й., които пребивават в чужбина.

Според друга публично достъпна информация на сайта eoci.net в R. on the human rights situation относно 2019, източник А. интернешънъл: Всички страни в конфликта в Й. извършват сериозни нарушения на международното хуманитарно право. Силите на Хути, които контролират големи части от страната, обстрелват безразборно жилищни квартали в Й. и изстрелват безразборно ракети в С. А.. Коалицията, ръководена от С. А. и О. арабски емирства (ОАЕ), която подкрепя международно признатото правителство на Й., продължава да бомбардира цивилна инфраструктура и да извършва безразборни атаки, убивайки и ранявайки стотици цивилни. Децата са подложени на безнаказано сексуално насилие. Продължителният конфликт продължи да изостря дискриминацията срещу жени и момичета. В средата на май хути започнаха нова трансгранична кампания, насочена към военна, икономическа и транспортна инфраструктура, включително граждански летища, в С. А.. На няколко пъти нападенията доведоха до цивилни жертви. Подновените боеве между силите на Хути и антихутите в южната губернаторство Дале доведоха до изселването на хиляди хора и десетки убити. Нападение през октомври на миномет, ударил лагер за вътрешно разселени лица в Дале, причини цивилни жертви. Коалиционните самолети бомбардират райони, контролирани или оспорвани от силите на Хути и техните съюзници, понякога в отговор на трансграничните атаки на Хути. Атенатите убиха и раниха стотици цивилни. На 28 юни боеприпаси с прецизно управление, произведени в САЩ, бяха използвани при въздушен удар на коалиция по жилищен дом в губернатора Таиз, убивайки шест цивилни. Сред убитите имаше и три деца. На 1 септември при въздушен удар по контролирано от хути място за задържане в югозападния [населено място] загинаха 130 задържани, а други 40 бяха ранени. Продължителният конфликт и разпадането на държавните институции и механизмите за защита изостриха уязвимостта на децата, оставяйки ги с по-малко защита срещу сексуално и друго насилие. Активисти и роднини на жертвите заявяват, че са наясно с допълнителни случаи на сексуално насилие, но не са ги докладвали поради страх от репресии от местните милиции. Някои засегнати семейства трябваше да се преместят в търсене на безопасност. Никой не е държан отговорен за подобни злоупотреби.

Според дадено от СЕС тълкуване в решение от 30.01.2014 г. по дело С-285/12 Д. законодателят на Съюза е пожелал да предостави субсидиарна закрила на засегнатите лица не само в случаи на въоръжени международни конфликти по смисъла на международното хуманитарно право, но също така и в случаи на въоръжени вътрешни конфликти, при условие, че тези конфликти се характеризират с употребата на безогледно насилие. При липса на определение в директивата на понятието на вътрешен въоръжен конфликт, определянето му се осъществява в съответствие с обичайното значение в говоримия език, а именно – положение, при което редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или при което се сблъскват две или повече въоръжени групи. Констатацията за съществуването на въоръжен конфликт не трябва да бъде обусловена от определено равнище на организираност на въоръжените сили от особената продължителност на конфликта, а е достатъчно степента на безогледно насилие да достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на

тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените в чл.15, б.“в“ от Директивата заплахи (т.43 от решение на СЕС по дело Е.).

Според настоящия състав на съда, изложената ситуация относно страната на произход на кандидата разкрива характеристиките на вътрешен въоръжен конфликт по смисъла на чл.1 от Допълнителния протокол към Женевската конвенция от 12.08.1949 г. относно защитата на пострадалите при вътрешни въоръжени конфликти: конфликт, който се развива на територията на високодоговаряща страна между нейните и отцепнически въоръжени сили или организирани въоръжени групировки, които под провеждането на отговорно командване упражняват над част от нейната територия контрол, позволяващ им да провеждат продължителни и съгласувани военни операции. В посочените източници на информация конфликтът в Й. от 2015 г. до сега се определя като въоръжен конфликт. В него участват въоръжени сили на официално признато правителство, обдкрепено от международна коалиция, отцепнически сили на Х. и други въоръжени групировки като Ал-К. на Арабския полуостров и Ислямска държава. Актуалните доклади на международните организации безпротиворечиво установяват засилване на въоръжените действия на воюващите страни, разгръщане на фронтите на военни действия, неконтролируеми бомбени атаки над жилищни райони, които неминуемо са придружени с цивилни жертви. Изнесената информация за страната на произход на кандидата указва, че за него и семейството му е налице реална опасност за живота и личността в случай на връщането им на територията на Й..

Същевременно, за молителя е налице опасност от специфично засягане с оглед безспорната информация за използване на деца войници от всички страни в конфликта, както и безнаказана опасност за жените и децата да станат жертви на трафик. Както се посочи в информацията, *трафикантите експлоатират жертви от Й., които пребивават в чужбина, т.е.* жалбоподателят и семейството му се специфично засегнати от конфликта, вкл. поради продължителната му работа в С. А., която подкрепя една от страните в конфликта, респ. прави молителя предпочитана жертва за другата страна в него. Кандидатът е специфично засегнат от конфликта поради личното си положение – глава на семейство с шест деца при безпротиворечиви данни за непосредствена опасност на децата и съпруга да станат жертви на сексуално и друг вид посегателство в нарушение на чл.9, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ. Съдът не приема, че единствено поради късното депозиране на молба за закрила, жалбоподателят е икономически мигрант. Същият се е опитвал да осигури благополучие за семейството си, няма лични опасения поради предследване поради причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, но безпротиворечиво в проведените две интервюта излага страха си от връщане в страната по произход, основанията за които се потвърждават от международните доклади – въоръжен конфликт на територията на цялата държава, с непосредствена опасност за живота и здравето на съпругата и децата. Изложеното дава основание на съда да приеме, че по отношение на жалбоподателя са налице основанията по чл.9, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ за предоставяне на субсидиарна закрила. В тази част оспореното решение следва да бъде отменено и преписката – върната на административния орган за постановяване на решение за предоставяне на този вид международна закрила.

В подкрепа на изложеното са данните от интернет страницата на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището. Според Е. А. Р. 2018 – Годишен доклад на Европейска служба за подкрепа в областта на убежището, раздел 2.3.5 R. rate by

country of origin - Степен на признаване по държави на произход: най-високите нива на признаване на ЕС са били за кандидати от Й. (89%), С. (88%) и Е. (85%). При проверка на актуалната информация на същия сайт към момента на постановяване на настоящето решение в раздел L. А. Т. е достъпна информация за първата половина на 2019 г., според която молбите за убежище в ЕС са се увеличили с 10% през първата половина на 2019 г. Около 95 300 първоинстанционни решения, издадени до момента през 2019 г., предоставят регулирани от ЕС форми на защита (70% статут на бежанец и 30% субсидиарна защита), което възлиза на процент на признаване от 34%. Гражданите от Й. и С. са с най-висок процент (86%).

На последно място, евентуално принудителното връщане на кандидата в Й. би представлявало нарушение на основния принцип на международното право за забрана за експулсиране или връщане ("non refoulement") на бежанци, което съдът намира за релевантно във връзка с приложението на чл.9, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ. Според мотивите на решение № 4455 от 15.04.2020 г. по адм. д. № 13942/2019 г., III отд. на ВАС, когато молбата за закрила се приеме за неоснователна, поради липса на конкретните основания по [чл. 8](#) и [чл. 9 от ЗУБ](#), даващи право на бежански или хуманитарен статут, административният орган е длъжен да се мотивира и относно принципа "non refoulement" (забрана за връщане), залегнал в чл.4, ал.3 ЗУБ, въведен с чл. 33, ал. 1 от Конвенцията за статута на бежанците, който е длъжен да спазва. Това негово задължение следва не само от чл.4, ал.3 ЗУБ, но и от чл. 33 от Женевската конвенция за бежанците и [чл. 19, ал. 2 от X. на основните права на Европейския съюз](#). Съдът приема, че в оспореното решение липсва подобна преценка, което също следва да бъде съобразено при постановяването на новия административен акт с оглед вероятността при евентуално връщане на кандидата в страната на произход същият да бъде подложен на забраненото третиране по чл. 2 и чл. 3 ЕКЗПЧ, относими към предоставянето на хуманитарен статут по [чл. 9, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗУБ](#).

Съдът не споделя мнението на административния орган, че кандидатът може безпрепятствено да се завърне в Й. или да пребивава на част от територията на страната, която не е засегната от конфликта. Според изнесената информация, вкл. от официалните справки на ответника - в Й. не е налице територия, която да не е засегната от конфликта, *възможността на йеменците да пътуват вътре и извън страната е ограничена от страните в конфликта, а* летището в Сана е отворено само за хуманитарни и военни полети и тези със специално разрешение. Изложеното сочи, че не са изпълнени изискванията на чл.8, пар.1 от Директива 2011/05/ЕС.

Несподелими са доводите за възможност за пребиваване на територията на С. А., тъй като тази държава не отговаря на определението по пар.1, т.9, б. "б", б. "г" и б. "д" от ДР на ЗУБ за "трета сигурна държава", а именно: липсват данни на територията й жалбоподателят и семейството му да са защитени от връщане до територията на Й., че същите имат възможност да поискат статут на бежанец или друга международна закрила, още по-малко, че са налице достатъчно основания да се смята, че ще бъдат допуснати до територията на тази държава. В съдебно заседание на 25.09.2020 г. жалбоподателят ангажира доказателства, че е бил поканен да напусне територията на С. А., т.е. не разполага с право на пребиваване там. Не може да се приеме, че единствено поради нежеланието си да заплати около 12 000 долара, за да поднови правото си на пребиваване в С. А., жалбоподателят злоупотребява с права и се поставя в по-благоприятно положение да получи международна закрила.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК оспореното решение

средва да бъде отменено частично.

Водим от горното, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ал А. А. М. Н., [дата на раждане] в [населено място], Й., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Й., с адрес [населено място], [улица], ет.6, ап.35, Решение № 1687 от 30.06.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, **в частта**, с която на основание чл. 75, ал. 1, т.4, във връзка чл.9, ал.1, т.2 и т.3 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на субсидиарна закрила.

ВРЪЩА преписката на административния орган председател на ДАБ за ново произнасяне по молбата за субсидиарна закрила при съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение, относно приложението на чл.9, ал.1, т.2 и т.3 от ЗУБ, чл.4, ал.3 ЗУБ, вр. чл. 33 от Женевската конвенция за бежанците и [чл. 19, ал. 2 от Х. на основните права на Европейския съюз](#).

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ал А. А. М. Н., [дата на раждане] в [населено място], Й., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Й., с адрес [населено място], [улица], ет.6, ап.35, срещу Решение № 1687 от 30.06.2020 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, **в частта**, с която на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9, ал.1, т.1 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на бежанец и субсидиарна закрила по чл.9, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: